

Πρξ 12,1-17

‘Ο απόστολος Πέτρος στή φυλακή

“Όταν, παιδιά, ήσασταν ακόμη πολύ μικρά, ή μαμά ή ίσως ή γιαγιά σας, κάποιο δικό σας πρόσωπο αγαπημένο, σᾶς ἔμαθε νά λέτε τά πρῶτα λόγια τῆς προσευχῆς. Δέν μπορούσατε νά καταλάβετε τότε ὅτι μ’ αὐτόν τόν ἀπλό τρόπο πήρατε στά χέρια σας **τῇ μεγαλύτερῃ δύναμει**, πού νικᾷ κάθε ἐχθρό, πού κάνει πέρα κάθε δυσκολία καί ἐμπόδιο! Ποιά εἶναι ἡ πανίσχυρη αὐτή δύναμη; **Ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς.**

Θά σᾶς διηγηθῶ σήμερα μιά ἱστορία μέσα ἀπό τήν Καινή Διαθήκη, ἀπό τίς «**Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**» ὅπως καί τήν προηγούμενη φορά, γιά νά δοῦμε μαζί πῶς κατόρθωσαν οἱ χριστιανοί μέ τήν προσευχή τους νά ἐλευθερώσουν ἀπό τή φυλακή τόν ἀπόστολο Πέτρο.

Οἱ ἀπόστολοι, φωτισμένοι ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, κήρυτταν μέ θάρρος καί ζῆλο γιά τόν Χριστό καί τήν ἀνάστασή Του. Τό κήρυγμα αὐτό ὅμως ἐνοχλοῦσε τούς ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ, τούς ἀρχιερεῖς καί τούς φαρισαίους. Γιά νά εὐχαριστήσῃ αὐτούς **ὁ βασιλιάς Ἡρώδης**, ὁ ἐγγονός τοῦ Ἡρώδη πού ἔσφαξε τά νήπια τῆς Βηθλεέμ, **ἔδωσε διαταγή καί ἀποκεφάλισαν τόν ἀπόστολο Ἰάκωβο.** Καί σάν

νά μὴν ἔφτανε αὐτό, συλλαμβάνει καὶ **κλείνει στή φυλακή καὶ τὸν ἀπόστολο Πέτρο. Δεκαέξι στρατιῶτες** ἔβαλε νά τὸν φρουροῦν μέ βάρδιες μέρα νύχτα. Κι ἐπιπλέον, τὸν εἶχαν **ἀνάμεσά τους συνεχῶς δύο στρατιῶτες**, δεμένοι μαζί του μέ **ἀλυσίδες**, γιὰ νά ἀντιλαμβάνονται τὴν κάθε του κίνηση. Σάν νά ἦταν ὁ φοβερότερος ἐγκληματίας... Τόσο αὐστηρά τὸν ἐπιτηροῦσαν!

Καταλαβαίνετε πόσο λυπήθηκαν οἱ χριστιανοί! Ὁ ἀπόστολος Πέτρος στή φυλακή! Τί φοβερὴ εἶδησι! Ἡ ἀγωνία τους εἶναι μεγάλη. Μά τί μποροῦν νά κάνουν; Πῶς νά τὸν σώσουν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ βασιλιᾶ Ἡρώδη; **Προσεύχονται** οἱ χριστιανοὶ τῶν Ἱεροσολύμων, ὅχι μόνο οἱ μεγάλοι μὰ καὶ τὰ μικρά παιδιά.

Μαθαίνουν ὅμως πολὺ δυσάρεστα νέα. Ὁ βασιλιάς Ἡρώδης εἶναι ἀποφασισμένος νά παραδώσει τὸν ἀπόστολο Πέτρο στὸν μαγιασμένο ὄχλο τῶν Ἑβραίων, γιὰ νά τὸν δικάσουν καὶ νά τὸν καταδικάσουν σέ θάνατο.

Τί κάνουν τώρα οἱ χριστιανοί; Χάνουν τὴν ἐλπίδα τους; Σταματοῦν νά προσεύχονται; Ὁχι! Τὴ νύχτα, πρὶν τὴ φοβερὴ ἐκείνη δίκη, συγκεντρώνονται **στό σπίτι τοῦ εὐαγγελιστῆ Μάρκου**. Γονατίζουν καὶ ἀρχίζουν πάλι νά προσεύχονται. Πιστεύουν ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη, ἔστω καὶ τὴν τελευταία στιγμή, νά κάνει τό θαῦμα Του.

Γιὰ νά δοῦμε ὅμως τί γίνεται στή φυλακή. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος κοιμᾶται ἡσυχος. Ξέρεи, βέβαια, ὅτι τὴν ἄλλη μέρα θά τὸν θανατώσουν. Αὐτὸ ὅμως δέν τὸν τρομάζει. Τό μαρτύριο θά τὸν ὀδηγήσει πιο γρήγορα κοντὰ στὸν Χριστό πού τόσο πολὺ ἀγαπάει.

Ξαφνικά, ἓνα φῶς φωτίζει τὴ φυλακή! Ὁ ἀπόστολος Πέτρος νιώθει πὼς κάποιος τὸν χτυπᾷ στὸν ὦμο κι ἀκούει νά τοῦ λέει: «Σήκω γρήγορα!». Οἱ ἀλυσίδες πέφτουν ἀπὸ τὰ χέρια του. Κι ὁ ἄγνωστος τοῦ ξαναμιλᾷ: «Ἐτοιμάσου καὶ φόρεσε τὰ σανδάλια σου. Πάρε καὶ τὸ ἱμάτιό σου καὶ ἀκολούθησέ με». Ὁ Πέτρος κάνει ὅ,τι τοῦ λέει. Οἱ στρατιῶτες πού τὸν εἶχαν ἀνάμεσά τους δέν τὸν ἐμποδίζουν; Ὁχι! Δέν πῆραν εἶδησι ὅτι ὁ Πέτρος ἐλευθερώθηκε μέσα ἀπὸ τὰ

χέρια τους!

Δύο μορφές μόνο κινούνται μέσ στη φυλακή. Προχωρούν, μπροστά ο όλοφώτεινος άγνωστος καί πίσω ο απόστολος. Συναντούν την πρώτη φρουρά. Δέν τούς βλέπει κανείς, δέν τούς έμποδίζει κανείς νά περάσουν. Συναντούν τή δεύτερη φρουρά. Καί πάλι περνούν άπαρατήρητοι. Φθάνουν μπροστά στη σιδερένια πύλη τής φυλακής. Αυτόματα ανοίγει, μόνη της! Βγαίνουν έξω καί απομακρύνονται. Κι εκεί σ' ένα στενό δρομάκι ο όλοφώτεινος άγνωστος έξαφανίζεται.

Τότε κατάλαβε ο απόστολος Πέτρος. Δέν ήταν όραμα, όπως νόμιζε. Ήταν πραγματικότητα! **Ο Θεός έστειλε τόν άγγελό Του γιά νά τόν σώσει** από τά χέρια του Ήρώδη! Άμέσως κατευθύνεται στό σπίτι όπου γνώριζε ότι οι χριστιανοί προσεύχονται.

Χτυπά βιαστικά τήν πόρτα. Μιά υπηρέτρια, ή **Ρόδη**, τρέχει νά δεϊ ποιός εΐναι. Άκούει τή φωνή του Πέτρου. Κι εΐναι τόση ή έκπληξη της, τόση ή χαρά της πού, αντί ν' ανοίξει, ανεβαίνει πάνω νά ειδοποιήσει τούς χριστιανούς. Έκείνοι στά λόγια της δυσπιστούν· ή Ρόδη έπιμένει. Τά δυνατά χτυπήματα στην πόρτα τούς αναγκάζουν επιτέλους νά κατεβούν κάτω. Άνοίγουν τήν πόρτα καί τί νά δούν! Ναί, μπροστά τους ο απόστολος Πέτρος!

Φαντάζεστε τή χαρά, τή συγκίνησή τους! Όλοι δοξάζουν τόν Θεό, αλλά καί αναρωτιούνται πώς έγινε αυτό. Ο απόστολος Πέτρος τούς κάνει νεῦμα μέ τό χέρι του νά ήσυχάσουν καί τούς διηγείται μέ ποιό θαυμαστό τρόπο ο Κύριος τόν έβγαλε από τή φυλακή.

Τό όπλο τής προσευχής

Ποιά δύναμη, λοιπόν, έσωσε τόν απόστολο Πέτρο από τά χέρια του βασιλιά Ήρώδη; Μέ ποιό όπλο κατόρθωσαν οι χριστιανοί νά

σπάσουν τις αλυσίδες του, νά τόν πάρουν μέσα από τά χέρια τῶν φρουρῶν του, ν' ἀνοίξουν τή μεγάλη σιδερένια πύλη; Μέ τήν προσευχή τους!

Νά τό ξέρετε, παιδιά: **Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη δύναμη, δέν ὑπάρχει ἰσχυρότερο ὄπλο ἀπό τήν προσευχή!** (Μποροῦμε νά ἐπαναλάβουμε τή φράση αὐτή μαζί μέ τά παιδιά).

Στά μάτια τοῦ κόσμου ποίος φαινόταν πιο δυνατός, ὁ βασιλιάς Ἡρώδης ἢ οἱ χριστιανοί; Ασφαλῶς ὁ Ἡρώδης μέ τή βασιλική του ἐξουσία. Τελικά ὅμως ποιοί νίκησαν; Οἱ χριστιανοί! Μέ τό πανίσχυρο ὄπλο τῆς προσευχῆς τους ἀνοίξαν τίς πόρτες τῆς φυλακῆς κι ἐλευθέρωσαν τόν ἀπόστολό τους!

Ἐσεῖς, παιδιά, ξέρετε νά χειρίζεστε τό ὄπλο τῆς προσευχῆς; Ἐλάτε νά μάθουμε σήμερα **τρία μυστικά:**

(Γύρω ἀπό τήν εἰκόνα ἑνός προσευχόμενου παιδιοῦ τοποθετοῦμε τίς καρτέλες μέ τά τρία μυστικά, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

1) Γιά νά φτάσει ἡ προσευχή μας στόν Θεό, πρέπει ὅπωςδήποτε **νά κάνουμε σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ.** Διαφορετικά, εἶναι σάν νά παίρνουμε λάθος νούμερο τηλεφώνου. Πῶς νά μᾶς ἀπαντήσει ὁ Θεός; Εἶναι σάν νά μήν Τόν καλέσαμε, ἂν δέν κάνουμε σωστά ὅλες τίς κινήσεις (τίς δείχνουμε κι ἐξηγοῦμε σύντομα τό νόημά τους, βλ. «Ὁ Θεός στήν Καινή Διαθήκη», Βοήθημα Κατωτέρου Κατηχητικοῦ Β', ἔκδ. «Χριστιανική Ἑλπίς» 2015, σ. 22).

2) **Προσευχή χωρίς προσοχή δέν εἶναι προσευχή!** Ὅταν ἐμεῖς καλὰ καλὰ δέν ἀκοῦμε τί λέμε στόν Θεό, ἀφοῦ δέν προσέχουμε, πῶς ν' ἀκούσει μιὰ τέτοια προσευχή ὁ Θεός;

3) Νά ἔχουμε **ἐπιμονή** στήν προσευχή. Πόσο ἐπίμονα προσεύχονταν οἱ χριστιανοί γιά νά σωθεῖ ὁ ἀπόστολος Πέτρος! **Ἡ ἐπιμονή φανερώνει μεγάλη πίστη.**

Θά ἤθελα, τέλος, νά ἐπισημάνω κάτι ἀκόμη πολύ σοβαρό: **Ἐνας πολεμιστής γιά νά πετύχει στόν στόχο του πρέπει νά βρίσκεται καί στή σωστή στάση.** Ἐχετε, παιδιά, τή σωστή στάση ὅταν προσεύ-

χεστε, καί μάλιστα τήν ὥρα τῆς πρωινῆς προσευχῆς στό σχολεῖο σας; Μαθαίνω δυστυχῶς πώς κάποια παιδιά τήν ὥρα αὐτή κουνιοῦνται, χαζεύουν, μιλοῦν, γελοῦν, μασοῦν τσιχλά... Ἐσεῖς, πού σήμερα ἀκούσατε τόσα γιά τήν προσευχή, θά ἤθελα νά γίνετε παράδειγμα σ' ὅλο τό σχολεῖο σας: μέ τήν **προσοχή** σας, μέ τήν **εὐλάβειά** σας, κάνοντας **σωστά τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ**. (Στό τέλος τοῦ μαθήματος μποροῦμε νά συστήσουμε στά παιδιά κάποιο παιδικό προσευχητάρι γιά νά τό χρησιμοποιοῦν στήν καθημερινή τους προσευχή. Προτεινόμενο τραγούδι: «Ἀνυμνῶ κι εὐλογῶ», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β'», σ. 23, βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

**Μέ τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ,
μέ προσοχή καί ἐπιμονή,
μέ τήν καρδιά καί μέ τόν νοῦ
θερμή νά στέλνω προσευχή
στόν ἅγιο θρόνο τοῦ Θεοῦ!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες.
2. Ὑλικό γιά ἀνάρτηση.
3. «Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε»: τροπάριο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
4. «Ἀνυμνῶ κι εὐλογῶ»: τραγούδι σέ ἀρχεῖο κειμένου.
5. Ζωγραφιά.
6. Παιχνίδι.
7. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.